

1ste Tim. 6, 12.

Dette ord skriver Paulus til sin aandelige søn, Timothus, og dermed ogsaa tillige til alle dem, der ved ordet er bleve Guds aandelige børn, og det er ikke alene en formaning til at stride retteligen i embedskampen, men ogsaa i den almindelige kristne kamp.

Strid troens gode strid! Paulus formaner til kamp. Det er väddekampens billede, der staar for hans øie. Disse istmuskete lege, han havde været vidne til ved Korinth, hvor de kjæmpende anspændte alle evner og kræfter for at vinde seirens granfrans, blev for ham et herligt billede paa den kristnes aandelige kamp i Jesu Kristi stridskæder, under Jesu Kristi korsmærke, iførte de vaaben, han giver, med blikket ufravendt mod maalet, der ikke her er en forkrænkelse, men en usforkrænkelse krone.

Den kristne skal stride, skal kjæmpe, siger Paulus; thi det er nemlig ingenlunde saa, som mange synes at mene, at man efter gjenfødelsen blot skal svælge i stille glæde og fred, i retfærdiggjorelsens naade; nei, det gjælder ogsaa at komme ihu, at der er noget, som kaldes helliggjorelsens alvor. Vel eier den kristne glæden i sin frelse, glæden over at være født paa ny, over at have syndernes naadige forladelse, over at have den retfærdiggjorelsens naade; nei, det gjælder ogsaa at komme ihu, at der er noget, som kaldes helliggjorelsens alvor. Vel eier den kristne glæden i sin frelse, glæden over at være født paa ny, over at have syndernes naadige forladelse, over at have den retfærdiggjorelsens naade; nei, det gjælder ogsaa at komme ihu, at der er noget, som kaldes helliggjorelsens alvor. Vel eier den kristne glæden i sin frelse, glæden over at være født paa ny, over at have syndernes naadige forladelse, over at have den retfærdiggjorelsens naade; nei, det gjælder ogsaa at komme ihu, at der er noget, som kaldes helliggjorelsens alvor.

føder at komme ovenpaa i kampen. Denne gamle Adam maa dagligen dødes og druknes og dette koster strid.

Der skal kjæmpes imod den verden, der jo ligger i det onde. Hvor mange fristelser og farer lægger den os ikke stadig for øie, hvor kan den ikke tilskyndeladende, ja paa en uslydlig maade lokke og drage, hvor kan den ikke haane og spotte, for at den om mulig kunde saa den kristne til at stikke sig lig med den og saaledes føre ham bort fra den trange vej, der alene fører til maalet. Hvor tungt er det ikke ofte netop over for verden at seire, at vi ikke skammer os ved at have vor frelse til herre og hans ord til vor vejleder. De vaaben, som denne verden her anvender mod os, er mange og skarpt slebne, for at hindre os i kampen og om mulig afvæbne os; visjelig, her gjælder det at kjæmpe.

Og endelig skal der kjæmpes mod den gamle slange, djævelen, der anvender alle mulige midler for at saa den kristne til at falde. Ikke alene gaar han endnu om i verden, som en brøllende løve, søgende hver den han kan opsluge 1 Pet. 5, 8; men oftest paatager han sig en lysets engels skjælske, og lægger i glansen af denne sine snarer og ansegtelser for Guds børn. Hvor mangen blandt dem, der stred den gode strid, er ikke faldne derved, at den sneyde slange forvandskede det, som skrevet staar i Guds ord. Det var jo dette middel, han anvendte, da han forførte vore første forældre i Edens have, og hvor ofte har han ikke siden anvendt dette samme kneb med held. Og hvor mange har ikke lagt under for den tredje store fristelse, der traadte vor herre og frelse imøde i ørkenen—synet af al jorden og dens herlighed. Derfor, her gjælder det at kjæmpe, at vi kunne modstaa alle hans sneyde auløb.

Aarvaagen.

Det første, som det derfor her gjel-

der for den stridende, er, at han er aarvaagen. Derfor formaner ogsaa skriften paa mange steder til at vaage, 1 Kor. 16, 13: „Vaager, staar faste i troen, vær mandige, vær stærke!“ Men, vil det store spørgsmaal blive, naar vi nu vaager og merker, at fienden nærmer sig og vi kan vente hans angreb, er vi da istand til at møde fienden, stride mod ham og seire? Af os selv og ved vor egen kraft kunde vi visjelig ikke vinde, men kun tabe; vi maa derfor søge vor hjælp hos Gud, thi han er vor styrke, Sal. 118, 14; han er, som han selv siger, Sj. 41, 13: „Denne, din Gud, som holder dig fast ved din høire haand, som siger til dig: Frygt ikke, jeg hjælper dig.“ Naar vi vil, at Gud skal hjælpe os, da maa vi bede; derfor siger ogsaa Jesus til sine disciple ikke alene, at de skulle vaage, men ogsaa at de skulle bede og lægger til: „Manden er vel redbon, men kjødet er skrøbeligt“, Mark. 14, 38. Netop til bønnen har Herren knyttet de herligste forjættelser: Beder saa skal eder gives, og alt hvad I beder om i mit navn, skulle I saa. Men foruden at søge og bede, maa man ogsaa idelig styrkes til kampen og ligesom en plante, der ikke faar lys, luft, vand og varme, vil sugne hen og gaa ud, saaledes maa den kristne, dersom han ikke skal svækkes i kampen og segne under dens anstregelse, slittigen og rettelig nyde livets brød og livets vand, som Gud rækker os i naademidlerne, og lade det indre liv, der er skjult med Kristus i Gud, komme til syne i et helligt levnet, rigt paa gode gerninger, og selv om korset trykker, dog ogsaa under dette kaste al vor sorg og nød paa ham, der har baaret den for os og i alt og for alt sigte Gud og faderen tak, som saa naadig har kaldt os ud fra syndens mørke til de helliges arvedel i lyset.

Troens strid.

Derfor siger ogsaa Paulus om denne kamp, at den er en troeskamp, en

kamp af tro og i tro. Det er kun den, der staar i troen, som kan stride den gode strid og det er kun ved troen paa, at Gud er vor hjælp, at vi kunne seire. Derfor siger ogsaa Hebræerbrevet 12, 1, fl. „Derfor lader ogsaa os, efterdi vi have saa stor en flare af vidner omkring os, aflægge al byrde og bynden, som lettelig besværet os og med taalmodighed løbe i den os foresatte kamp, idet vi ser hen til troens begynder og fuldkommer, Jesus, som for den glæde, han havde for sig, led taalmodig korset, idet han foragtede forhaanelsen, og nu sidder ved høire side af Guds trone! Betragter ham, som taalmodig har lidt en saadan modsigelse af bynden mod sig, for at I ikke skulle blive trætte og forsage i eders sjæle!“

Denne kamp er troens ansirengelse, for ikke at ligge under for de forførende magter, og dette kan kun undgaaes, naar vi i troen ufravendt have vore øine fæstede paa ham, der er vor troes begynder og fuldkommer, og om vi gjør dette og lærer af ham, i hvis fodspor vi skulle vandre, da skulle vi nok seire, hvorfor ogsaa skriften siger: at vor tro er den seier, der har overvundet verden. Kun den derfor, som er gjenfødt og ved troen er bleven indført i Jesu Kristi stridskæder, kan i og ved denne tro træde sine fiender under føde og kun med den evige seierkrans, der aldrig skal visne eller forgaa, den krone, som Jesus selv har henlagt som en evig, usforkrænkelse arv i himmelen. Og denne strid i troen kaldes god; thi den er en kamp for det isandhed gode mod det onde og udgangen paa den er, om vi ikke bliver trætte, et evigt gode.

Grib det evige liv.

Apostelen fortæller sigende: Grib det evige liv. Det evige liv gribes og fastholdes netop derved, at man i troen strider den gode strid. Dette liv er en Guds gave, der gribes og holdes fast ved troen; thi ved denne er

vi fra døden gangne over til livet og dette liv henede er begyndelsen til det evige liv, er i virkeligheden allerede dette, der fortjattes paa den anden side dødens porte. Dette liv, siger Paulus, skal vi gribe, medens vi vander paa jorden; under kampen her i verden skal troens haand som haab holde det evige livs krone fast. „Den troende har kastet anker paa evighedsens klippegrund, medens skibet endnu kastes om paa bølgerne.“ Dette er den stadige gripen og fastholden af dette evige liv, hvorefter der her er tale.

Naar udgif kaldet til dig?

Til dette liv er Timotheus kaldet og mange, mange med ham; thi kaldet til Guds rige er ikke blot et kald til naadens rige heneden, men ogsaa til herlighedsriget herover. Her vil Gud, at vi skulle sidde tilbords ved hans nadver i troen og hisset i beskuelser med Abraham, Isak og Jacob og den store snehvide skare, der er gaaet ud af trængslerne.

„Til hvilket du og er kaldet“. Hvor til? Baade til denne kamp, som til denne krone; og naar udgif dette kald til dig? Da Herren ved ordet og sakramentet kaldte dig ud af mørket til sit underfulde lys og overførte dig i sin elskelige søns rige, og derfor minder ogsaa Paulus sin søn Timoteus om, at dette kald, som han taler om, er ikke blot et, der er udgaaet til ham, men et, hvorpaa han selv er gaaet ind, idet han tilføjer ordene: „og du har afslagt den gode bekjendelse for mange vidner“. Naar var det vel, at Timoteus afslagde denne gode bekjendelse? Nabentbart ved daaben, og hvilken bekjendelse var det vel? Efter sit indhold den samme, vi engang afslagde ved vor daab, og som vi gjentog ved vor konfirmation, da vi høitideligt lovede at tjene Gud og ham alene, at leve ham og ikke os selv, at lide og stride og dø, for at være hans i alle evighedsens evighed. Og hvem var disse vidner ved Timoteus daab? Ikke blot hans flegninger og venner, ikke blot dem, der var tilstede, men ogsaa de himmelske hærstater var vidner, ja Gud selv er det tro vidne, der selv indstrev vore navne i den store kirkebog herover, i liets bog.

Gud Herren selv give os af sin naade, at vi kunde være tro i Herrens frid, at det engang kunde opfyldes for os, hvad Herren forfatter i Nab. 3, 5: Den, som fejrer, han skal føres

hvide klæder, og jeg vil ikke udlette hans navn af livsens bog, og jeg vil bekjende hans navn for min fader og for hans engle. Amen.

P. M. M. Carljen.

„Eders synd skal finde eder.“

Der skulde være fest i vor by. Solbaterne skulde marschere, og musikken skulde spille. Men min fader havde sat mig til at plante bønner.

Musikken begyndte at spille, og alle folk løb efter den. Pludselig fik jeg en ide. Jeg puttede alle bønnerne ned i et hul og fulgte flokken. Men jeg var ikke glad. Dog, da min fader om aftenen spurgte, om jeg havde plantet bønnerne, svarede jeg: „Ja, jeg har lagt dem alle i jorden.“

Til min faders forbauselse kom bønnerne ikke op i bedet. Alvorlig spørger han mig en dag: „Du har vel lagt bønnerne, hvor jeg sagde?“

Nu kunde jeg ikke lye længere. Jeg begyndte at græde, fortalte ham derpaa alt og bad ham tilgive mig min synd. Det gjorde han og var mod mig som før. Men jeg glemte aldrig disse bønner.

Saaledes er det med hver synd, mennesket ikke gjør bod for; thi Gud siger: „Eders synd skal finde eder“ (4 Mos. 32, 23). Din synd finder dig allerede nu. Din samvittighed taler til dig, sætter dig ofte i en smidig stemning. Hvor meget du vil kvæle dens røst, den lader sig altid høre paany.

Din synd skal finde dig i din dødsstund. Mange skjuler sin synd, paa lægger samvittigheden tandsked. Døden vil nok rive hvert dække bort. For evighedsens port skal din synd finde dig og anklage dig.

Din synd skal finde dig paa dømens dag. „Bogen bliver da opslagen, som skal bringe alt for dagen.“

Din synd finder dig i helvede, dersom du ikke omvender dig her. Naflabelig vil da i evigheden din syndige fortid staa for dig. Gjennem alle evigheder vil synden martre og pine.

Der er kun et sted, hvor synden ikke vil finde og anklage os — det er under Jesu kors. Al did med din synd, saa er du evig fri. „Jesús er hengiven for vore synder og oprejst til vor retfærdiggjorelse.“

Send Pacific Herald en ny abonnent. Vare 50c for et helt aar.

Tre dage af Gellerts liv.

(Fra tryk efter „For hjemmet.“)

(Fortjattes.)

Tro og ærlig var familien og isandhed gudsfrygtig. Saa længe faderen kunde arbejde, gik det endnu taaleligt; men i den forløbne sommer var han bleven haardt syg og kunde, ved den kummerlige levemaade, kun saare langsomt komme til kræfter igjen, og derfor ogsaa saare lidet arbejde.

Da var elendigheden bleven ret stor, og til at bette kunde børnene først da beslutte sig, naar mangelen greb dem med jernhaand. Saaledes var husleien løben op til tredive daler, og med forjærdelse tænkte de arme paa, at den haardhjertede Meidhardt kunde gribe til tvangsmidler, der maatte bringe et endnu større maal af elendighed over dem. — Paa sine knå havde den stakfels kone bedet om skaaelse og forbedring; men med haarde ord, med svære trusler var hun bleven afvist. Ved slutningen af det sidste kvartal havde den haarde mand ladet hende gaa med den bestemte erklæring, at dersom pengene ikke inden fire uger var paa pladsen, vilde han lade dem kaste ud af huset. Han var ogsaa tilfjends at udføre dette.

Fortvivlet var moderen gaaen hjem, og fortællingen af det foresaldne gjorde et saadant indtryk paa hendes mand, at han paany blev haardt syg, og siden henlæredes. Hvo kunde tale moderens og børnenes suk og taarer! — Og stedse nærmere rykkede den frygtelige dag, da det værste foretog dem. Det var bleven vinter. Iskold trængte luften gennem de strøbelige vinduer ind i den mørke og fugtige stue, som var et billede paa den mest bundløse jammer. Der laa i den usle seng den henhygnende fader, paa hvem døden stuede ud af de blege træk; der stod sammenkrøbne jets umyndige børn omkring den kolde oven, frystende, hungrige og grædende. — Moderhjerte, bærer du dette? —

Håndervridende stod den arme der. Hun hvæde ingen taarer mere. Da vendte den syge sig om i sengen og sagde mat og svag: „Om der end paa jorden ikke er nogen forbedring mere, deroppe er den, hos Herren, som har sagt: 'Kald paa mig i din nød, saa vil jeg udfri dig, og du skal prise mig'. Kom, dyrebare kone, kommer, kjære børn, vi ville bede til Herren, og han skal ikke forlade os.“

Og dybt greben af den syges tillids-

fulde ord sank konen paa sine knå, og børnene knælede ned. Den syge rejste sig op, foldede sine hænder, saa fuld af tro op til himmelen og bad høit, inderligt og med frimodig tro.

Og da han havde sagt amen, da forekom det dem, som om han, der har udtalt dette formaningsord, fortjættelsens og opmuntringens ord, havde sagt ja og amen til deres bøn, og en tillid fyldte deres hjerter, der aabnede portene for nyt haab. Moderen og de to ældste børn tog kurve for at gaa udenfor stadens port, hvor nogle tømmermænd arbejdede paa bjælkerne til et nyt hus, og ikke plejede at forbyde de fattige det, naar de omhyggelig opsamlede de smaa spaaner og affald; de tre yngre gik ud for at bede om brød ved barmhjertige menneskers døre, og det yngste blev tilbage hos den syge fader for at give ham en haandsrækning, om han skulde behøve det. Det var morgenen paa den dag, da den gamle Meidhardt vilde skride til det yderste.

Himmelen var klar og isfri. Fra det dybe blaa skinnede morgensoolen lys og klar paa den isfrosne jord, og østenvinden blæste med skjærende skarphed gennem gaderne og — gennem de trendes tynde og usle klæder, der gik for at opsamle de smaa spaaner, tømmermændene ikke gad bukke sig efter. De skjælvede af kulde, thi ingen spise havde idag vederkvet dem.

Just denne morgen forekom det den ædle Gellert, som om noget trak ham ud i det frie. Saa kold end morgenen var, og saa velgjørende varmen i hans stue vor for ham denne morgen, han kunde ikke modstaa denne drist, iserte sig en varm kjole, tog sin hat og sit spanstør og gik just til hin port, hvorhen ogsaa de tre fattige styrede sine skridt. Men børnene klagede for moderen over den skarpe skjærende vind.

„Løber i forveien“, sagde moderen: „I vide jo stedet, saa blive I varme.“ Da løb børnene hurtigt afsted, saa at moderen ikke kunde følge dem, thi kummer og jammer gaar langsomt.

Og da hun kom udenfor porten, og børnene var hende af sigte, saa kaldt hendes jammers hele, tunge byrde paa det arme hjerte, og taarerne, som hun havde manglet hjemme, styrtede i strømme af hendes øjne, og hun maatte sætte sig ned paa en afviser ved vejen, da hendes ben ikke kunde bære hende længer.

Saa sad den arme der, da Sallert kom gaaende og saa den stille græden- de kone sidde der, som skjulte sit ansigt i sit forklæde og ikke agtede paa dem, der kom gaaende.

Synet af hende bragte ham til at standse.

Sallert kjendte kummer og nød. I Haynichen, i faderhuset, hvor ved tar- velige indlægter tretten børn sad til- hords med faderen og moderen, hav- de ikke været sjældne gæster, og hans eget liv kunde ogsaa fortælle om, hvorledes en fattig maa trykke sig igjennem verden, og hvor ond lidel- sen gjør. Men det er en gammel sand- hed, at den fattiges hjerte har mere barmhjertighed og større beredvillig- hed til at hjælpe, end den riges; thi det vil forekomme en, som om pengene have en forstænnende kraft og virkning, og som om man her lærer at forstaa jeresfærens ord, at en kamel lettere gaar igjennem et naalebue, end en rig kom- mer i himmeriges rige.

Sallert stod der, betragtede den græ- dende kone, og mangen erindring drog gjennem hans sjæl, ligesom vin- dens sagte pust gjennem en Gølskar- pes strenge, der frembringer saa gri- bende toner.

Fortattes.

Pacific Distrikts Prester.

- Naberg, D. S., Parkland, Wash.
- Blakkas, J.,
box 175, Godeford, Wash.
- Borup, P.,
Cor. M og Pratt Sts., Eureka, Cal.
- Bjerke, N. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
- Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
- Carlsen, P. N. M.,
693-26. St., W. Oakland, Cal.
- Dale, J. D.,
Silvana, Wash.
- Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
- Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, D., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
- Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
- Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Oakland, Cal.
- Hartstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
- Hellikson, D. C.,
Genejee, Idaho.
- Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
- Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
- Varson, W. A.,
Livermore, Cal.

- Nielsen, C. J. D., box 5, Haywards, Cal.
- Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.
- Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Med 711, Bellingham, Wash.
- Pedersen, M., Santa Barbara, Cal.
- Preus, Ove J. S., 1701 So. J. St.,
Tel.: Blac 8542, Tacoma, Wash.
- Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.
- Stub, S. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
- Sörensen, S. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.
- Stensrud, C. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, S. M.,
Stamwood, Wash.
- White, N. D.,
Silverton, Ore.
- Xavier, N. P.,
Parkland, Wash.

Seattle.

Immanuel's lutherste kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Substjeneste hver søndag formid- dag kl. 11 og aften kl. 8.

S. A. Stub, pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recep- ter samt for norske Familje Me- diciner af alle slags — saasom. HOFMANDRAABER, NAFTA- DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. om- gaaende.

Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. Wash.

Visell & Ekberg

ældste bogfirma i nordvesten.

Stort udvalg af
Norske Bøger, Bibler, Salmebøger,
Huspostkiler, Skolebøger, nye norske
Ordbøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daabs- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers,
Sundayschools and Libraries.

Billetter følger med alle første klasjes
Linier til og fra Europa. "Drafts" og
"Money-orders" til alle steder i Norge

Visell & Ekberg
1808 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Dr. Louis S. Schreuder
norst Læge og Kirurg.
Kon.tortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONES: MAIN 4498, - 7285

**DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT**
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

BILLIGT FARM
LAND
For oplysning skriv til
BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

**STUDENT-
SUPPLIES**
OF
All Kinds
Vaughan & Morrill
Company
926 Pacific Ave.
TACOMA, - - WASH.

**UNIVERSITY
MEAT MARKET**
A. A. FANGSRUD, Prop.
Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter expederes hurtigt.
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

**Sam Crow
House
Furnishing
Company**
Complet udvalg af
Møbler, ovne og croeckerv.
225-27-29 RIVER-IDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

Altenerger
Nye Testamente
med fortaler og anmerkninger af
dr. Martin Luther samt med Mag.
Weit Dietrich's summarier og Fran-
ciscus Bierlings fortaler og slut-
ningsbønner til kapitlerne, med
Weimarbibelens forord, indholds-
angivelser til St. Jakobs brev
og St. Johannes's Aabenbaring.
Særdeles skiftet til husandagt.
554 sider i den folio.

3 velstbind = = = \$2.00.
3 presjet skindbind = = = \$2.50.

Hellige Betragtninger
af Johan Gerhard. "Se til at saa
fat i denne verdensberømte lille
andagtsbog, og læs den flittig for
dig selv og for dit hus."
212 sider.

3 bdbunden = = = \$0.50
3 halv Morocco og guldfnit \$1.25

Populær Symbolik
af Martin Synther. Lutherst vei
viser til prøvelse af de forskjellige
kirker og religiøse samfund.
380 sider.

Godt indbunden = = \$1.25

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.

"Pacific Herald."

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af prestekonferensen for Pacific distrikt af den norske synode ved en komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende redaktionen indsendes til pastor O. J. Erdal, Bellingham, Wash.

Alle nyheder, bekendtgørelser og notiser indsendes til pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette blads forretning besværes af pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for aaret.....50 cts
halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Paa hvilke maader bør den kristne modarbejde drukkenstabslynden?

Referat ved fredsmødet i Skagit menighed, past. Tjernagels Fald, Fir, Wash.

I.

En af vor tids største forbandelser er vijt drukkenstabs. For dette liv ialfald er der ingen synd, som har saa vidtrækkende følger og virkninger, som drukkenstabslynden. Hvem kan beskrive al den elendighed, jammer og ulykke, som foraarjages ved drukkenstabs? Den bringer ulykke over den enkelte, over familien, over kirken, over staten. Det er jo et noksom beklædt faktum, som statistiske oplysninger viser, at de fleste forbrydelser af graverende art ialfald, begaaes i kensstabs.

Stråffelige følger af drukkenstabs.

En af hovedgrundene til de mange ægteskabsfilismiser, som er en saadan forbandelse for dette land, er drukkenstabs. I de fleste tilfælde vil du finde, at drukkenstabs og deraf følgende synd: utugt, mishandling og ikke-omfjerg for familien, er de grunde, som anføres for ægteskabsfilismiser. Naar det her er sagt, at drukkenstabslynden er en af vor tids største forbandelser, saa er det selvfølgelig, som det er gjort opmærksom paa, kun for dette livs vedkommende. Thi for den hel- lige og retfærdige Gud i himmelen er

de finere og mindre aabenbare synder ligesaa fordbimmelige som drukkenstabs. Saaledes stiller vor Herre og Frelser den fine, iblandt vore tids menninger saa lidet agtede og uskyldige synd: fjerg for næring, i samme klasse som drukkenstabs. I Luk. 21, 34 siger han: „Men vogter eder selv, at eders hjerter ikke besværes ved fraadseri og drukkenstabs og med fjerg for næring, og hin dag kommer usforvarende over eder.“

Og i 1 Kor. 6, 9, stilles de gjerrige og drankerne side om side. Dette maa vi som kristne ikke glemme. Thi paa hin den store dag, da alt som er istalt skal aabenbares, vil det kanske vise sig, at mammutjeneren, gjerrigheden, fjerg for næring, var aarsagen til de fleste fortabelse. For Gud i himmelen er egenretfærdighedens synd, selvoghedens og selvtilidens og hovmodighedens synd ligesaa fordbimmelig som drukkenstabs og andre grovere synder. Dette maa vi altid have for bje; thi ellers vil vi let se os blinde paa denne ene synd som den ene farlige, der maa kjæmpes imod.

Mange mener, at fordi man ikke drifter, eller ikke ligger i andre grove laster, er man en god kristen. Men det er ikke tilfældet. Man kan derfor lige fuldt for Gud være et gudløst menneske og gaa evig fortabt sammen med drankeren.

Men fordi drukkenstabs er en synd, der bringer den evige fortabelse over den, som ligger i den, og fordi den medfører saa megen elendighed, nød og jammer for dette liv, derfor bør en kristen af al magt arbejde mod den.

Det rette vaaben mod drukkenstabs.

Naar det nu her spørges paa hvilke maader en kristen bør modarbejde denne synd, da kunde det synes, som man ved drukkenstabslynden maatte afvige fra den almindelige maade, hvorpaa man bekjæmper al synd. Dette er ikke tilfældet, kun at arbeidet drives med de rette midler og paa den rette maade.

Og det vaaben, som ogsaa her skal bruges, og som alene kan hjælpe, er Guds ord. Det ord, som er levende og kraftig og stærkere end noget tveegget sværd, og trænger igjennem, indtil det adstiller baade sjæl og aand, baade ledemod og marv, og det dømmes over hjertets tanker og raad, Heb. 4, 2. Det ord, som er en Guds kraft til saliggjærelse for hver den, som

tror. Dette vaaben skal den kristne bruge mod al synd, ogsaa mod drukkenstabslynden. Vi ved, at ivrige, fanatiske arbejdere mod denne synd bruger alle slags menneskebud og opdigtede, overdrevne forestillinger, hvorved de appelerer til folks samvittigheder, men som regel uden blivende frugt. Herom skriver „Kirketidende“ for '96 følgende:

„Det er heller ingen ting, som mere vil skade arbeidet mod drukkenstabslasten end overdrivelser, fanatisme og mishandling af Guds ord. Saadant hevner sig altid. Det viser historien. Naar overdrivelse, fanatisme har været ved roret en tid, kommer reaktionen. Der indtræder en slappelse. Folk er bleven opmærksomme paa, at der har været noget galt i de ledende og drivende principer, og saa slaar en hel del om i modsætningen.

Vil vi ikke sovdärve en god sag, saa lad os fremfor alt drives af de rette principer og med de rette midler og paa den rette maade. Er det os om at gjøre ikke at saa istand en sieblikkelig bevægelse og fabriker eller fremtvinge en kortvarig opinion eller drive sagen i et eller andet partis interesse, men at lægge en solid grundvold gjennem en sund og varig overbevisning ud fra Guds ord, frembaaret med kjærlighedens overtalende magt, — da lad os ihj overdrivelser.....; thi den er islagt med usandhed og løgn og er derfor af den højeste dommer og af alle sandhedskjærlige mennesker dømt som farlig, bærende reaktionens spirer i sig.

Derfor lad Guds ord, lov og evangelium, ikke menneskebud, ikke overdrivelser saa raade i vort arbejde mod drukkenstabslasten.“

Brug vaabenet slittigt.

Men dette Guds ords vaaben skal den kristne bruge, og han skal bruge det slittigt. Og da drukkenstabs er en synd, som i særegen grad griber om sig, og som har faaet saadan magt over vort folk, endog dem, som kalder sig kirkefolk, saa gjælder det end mere at bekjæmpe den med Guds ords vaaben.

Mod denne synd gjælder det derfor at prædike Guds ord i tide og i utide, straffe, forman og overbevise med al langmodighed og undervisning.

Den kristne kan ikke besøge saloonen.

Her maa da den kristne først begynde med sig selv. Jeg siger med sig selv, med sig selv; thi den, som kalder

sig en kristen, eller vil gjælde for kirkefolk ialfald, kan ikke under de nuværende forhold med kraft arbejde mod drukkenstabs, saalænge han ikke finder det ukristeligt og usømmeligt at besøge saloonen, som jo er arnestedet for drukkenstabs. Saloonen maa den kristne ihj og ihj, som syndens vei og spotteses fæde.

Den kristne maa derfor her bruge Guds ords vaaben paa sig selv, saa det i hans samvittighed bliver en levende overbevisning og erkendelse af, at saloonbesøg er en forargelse, som han ikke kan gjøre sig skyldig i. Ved at besøge saloonen vil den kristne ikke kunne arbejde med kraft imod drukkenstabs; — thi for det første vil han derved direkte støtte saloonen, som er saadant pesthul, dernæst vil han bestyrke andre i deres onde gjerning, og endelig forarge svagere brødere. Vil du, med kraft arbejde mod drukkenstabs, da hold dig borte fra saloonen.

Som kristne skal vi hjælpe hverandre. Den kristne kjærlighed vil drive en til at komme saadanne mennesker til hjælp, som ligger i denne synd. Han vil med Guds ords lys søge at vejlede ham. Han vil lade Guds ords dom i al sin synde lyde over drankeren, at saa længe han ligger i denne synd, er han under Guds vredes dom og kan ikke arve Guds rige. Men ogsaa ved evangeliets prædiken søge at vise ham, at der i Kristus er naade og barmhjertighed at finde ogsaa for en dranker, naar han omvender sig.

Ikke presten alene.

Og her er det ikke presten alene, som skal gjøre dette, men enhver kristen. Du skal overbevise din næste, at du ikke bærer synd for hans skyld. Som menighedslemmer bør man her gaa frem paa den maade vor Frelser selv har anvist i Math. 18, 15—16. „Men om din broder synder mod dig, da gik hen og irættetsæt ham mellem dig og hm alene osv.“

Kom vel ihu, at du ikke blot skal prædike og tale Guds ord imod drukkenstabs, men ogsaa gjøre derefter.

En menighed bør ogsaa saa istand samtalemøder, hvor man specielt gjør drukkenstabslynden til gjenstand for behandling. Ved et saadant møde har man bedre anledning til mere indgaaende at komme ind paa sagen, end f. eks. ved en prædiken.

Hvor man har ungdomsforening,

bør man ogsaa tage denne sag op til forhandling.

Presten selv eller en af de ældre i menigheden bør da helst lede mødet, saa alt kan ske sømmeligt og med orden.

Lad os ikke blive trætte af at behandle denne sag, men ved enhver leilighed med Guds ords vaaben bekæmpe denne forfærdelige synd. Og lad os i alt vor arbejde og kamp søge at vise, at det er kjærligheden, som driver os.

II.

Som borgere af staten.

Som borgere, der erkjender at saloonen er et onde, der truer statens vel og bestaaen, bør vi arbejde for at saa saadanne love vedtaget og haandhævet, som indskrænker dette onde og om muligt udrydder det.

Dette kunde gjøres blandt andet paa den maade, at vi som borgere af staten enedes om ved valgene at stemme for de kandidater, om hvem vi har garanti for, at de vil haandhæve lovene mod saloonen.

Endvidere paa den maade, at vi ved tid og leilighed paa en sømmelig og lovlig maade taler imod saloonvæsenet. Derved vil vi snart saa opposition mod saloonen, saa det bliver en skam for et hæderligt menneske at holde til paa saloonen.

En sund betærelse i denne sag kan man saa istand derved, at man begynder ad privat vei hver i sin kreds at tale mod saloonen, som en institution, der er farlig for staten. Gode borgere af staten kan derfor ikke stytte en saadan institution, men bør arbejde for at saa den afløst.

Offentlig bør man belære sine medborgere derved, at man ved tid og leilighed i tale og skrift søger at vise dem det skadelige og farlige for samfundet og staten i saloontrafikken.

M. O. Vjerke.

Rettelser.

I digtet „Kronen over korset“, som findes paa første side i no. 19 af „Herald“, staar i første vers anden linje hængestol, selvsjælgelig skal det være kongestol.

Hvis du vil være from og god, saa vær mit barn ved trøstlig mod; skal du endda gaa trængsels vei, tænk altid: Gud mig glemmer ei.

— Hvor maa man ikke elske det menneske, som ikke elsker sig selv.

Vort arbejdsfelt.

Tacoma.

Hr. Gangestad og hustru, som har tilbragt vinteren i Los Angeles er atter iblandt os til stor glæde for os alle. De synes ogsaa selv at være vel tilfreds med at være tilbage ved Puget Sound. Syden er vist lidt varm for nordens sønner og døtre. Gangestads broder, som med hustru og søn var i følget ifjor fra Bode, Ja., kommer efter fra Los Angeles efter skoleterminens slutning.

*

En hel flok fra Tacoma var ude i Parkland i anledning af slutningsfesten sidste fredag aften. Konfirmationsklassen og søndagsskolebørnene i Vor Frelsers menighed overbragte sin lærerinde, miss Louise Anderson, sine lykønskninger i anledning af fuldendt kursus.

*

Konfirmation vil holdes søndag den 17de juni i Vor Frelsers kirke. Altergangsgudstjeneste den derpaa følgende søndag.

*

Førstkommende søndag eftermiddag gjør menigheden i Drellia en udflugt til Renton Junction, som ligger lige ved Interurban. Flere fra Tacoma agter sig derud.

*

Ungdomsforeningen Concordia gjør foranstaltninger til en storartet festlig sammenkomst den 7de juni. En komite er nedsat til at arrangere for festen, som skal holdes i kirkens „parlors“ klokken 8 aften. Pastor M. N. Christensen, vor ypperlige folketaler fra Ballard, har lovet at holde festtalen.

Silvana.

„Decoration Day“ onsdag den 30. mai, møder Zion menighed og andre interesserede mænd, kvinder og børn for at rydde og pynte kirkegaarden.

*

Kvindeforeningen møder hos Mrs. Ole Dalen klokken 2 torsdag eftermiddag, den 31te mai.

*

Mr. og Mrs. Nød med to sønner er nylig ankomne fra Norge. For tiden opholder de sig hos datteren, Mrs. Julius Lund.

*

Religionsstolen i Arlington begynder tirsdag den 29de mai, med miss

Louise Anderson fra Parkland som lærerinde. Der bliver fem ugers skole.

Seattle.

Søndag aften den 13de mai holdtes et foredrag med lysbilleder i Immanuel's kirke i Seattle over det hellige land af Mrs. Jean Templer. Kirken var fyldt til trængsel. Forsamlingen paahørte med spændt opmærksomhed det interessante og lærerige foredrag. Mrs. Templer, der var delegat til „International Sunday School Convention“, som afholdtes i Jerusalem sommeren 1904, har en vel moduleret og klar stemme, og en række meget gode billeder.

Silverton, Oregon.

Offertoptoges søndag den 13de ds. til de nådlidende trosbrødre i San Francisco. Det beløb sig til \$31.35.

*

Ved ungdomsforeningens fest den 13de ds., besluttedes at fejrligholde de 7de juni. En komite paa fem nedfattes til at ordne med program.

Bellingham og omegn.

Søndag den 13de mai var der konfirmation i Whornock, B. C., Trondhjem's menighed, past. O. J. Ordals kald. Arel Osvald Nelson blev den dag konfirmeret. Gud give ham naade til at blive tro i sit daabsløfte.

*

Miss Johanna Ordal er begyndt paa en to maaneders skoletermin i Immanuel's menighed, Lawrence, Wash., past. O. J. Ordals kald.

*

Pastor O. J. Ordals kald, som bestaar af en hymenighed og otte landmenigheder, besluttede for en tid tilbage at kalde en hjælpeprest, indtil kaldet kan deles, som forhaabentlig vil ske i den nære fremtid. Hjælpepresten vil ankomme til kysten sidst i juni. De mange menigheder i kaldet vil glæde sig ved at høre, at de saa snart kan saa mere betjening.

Poulsbo.

Søndag eftermiddag den 12de mai holdtes der først gudstjeneste med attergang i J. S. Tornen's hus ved pastor Xavier, om aftenen overhøring paa norsk og engelsk med først som hjælpeprog. Naar man næste gang igjen om en maaned samles her til

gudstjeneste, saa er en del af mændene atter paa alafartarten for at søge efter guld. Naatte de derunder ikke glemme de uforgjængelige guld, der bringer sjælen til evig velstand! — Ogsaa „Herald“ ønsker dem lykke paa turen og velkommen tilbage!

Spokane.

Intermountain specielle konferens mødte i Spokane, Wash., fra 1ste til 3die mai.

Forhandlingsgjenstande var foruden „Skriftemaal og skriftemaalsamværelse“ ogsaa Kasualia og missionsarbeidet i østre Washington og Idaho. Tirsdag aften holdtes altergangsgudstjeneste og onsdag aften samtalemøde med menigheden om „barnedaaben“.

Følgende resolutioner blev fattet i anledning af vore brødre i San Francisco:

I den nød, som vore brødre i San Francisco er bleven stede i, paa grund af den ulukke, som har rammet byen, er det en trang for os, at ndtale vor hjertelige deltagelse, ligesom vi takker Gud for, at han har sparet deres liv og beder at dette kan blive vendt til velsignelse.

Stamwood.

Mrs. Ole Haugen ved Stamwood, som saa længe har været syg, er nu død.

Oakland.

Søndag den 29de april afholdtes konfirmation i St. Pauls English Evangelical Lutheran Church. Ni piger og fem gutter gjentog sit daabsløfte. Den talrige forsamling, som var tilstede, vidnede om, at denne kirkelige handling holdes høit i ære blandt vort folk. Den følgende søndag var der altergangsgudstjeneste.

*

Søndag aften den 13de mai var der samtalemøde i kirken. Emnet var: den kristne menighed, dens rettigheder og pligter. Pastorerne Grønberg, Stensrud og L. Larfen i San Francisco, og P. N. M. Carlsen i Oakland, og Larfen i Livermore, samt deres menigheder var indbudte til at deltage i mødet. Past. W. N. Larfen refererede. Naar man tager i betragtning de urolige forhold nu for tiden, maa det siges, at mødet var nok saa godt besøgt. Forhaabentlig

vil St. Pauls menighed have flere lignende møder i fremtiden.

*

Den koncert, som ungdomsforeningen havde bestemt til at holdes 26de april, blev udsat paa grund af omstændighederne foraarstaget ved jordskjælvet. Det er nu bestemt, at koncerten skal gives den 24de mai og at indtægterne skal bruges til at gjenopbygge og restaurere Vor Frelsers skandinaviske ev. luth. kirke og Trinity menigheds ev. luth. Church i San Francisco, Pastorerne Grønsberg og Stensruds kald.

*

Pinskeften skal der holdes barne-gudstjeneste i St. Paul church, ved hvilken en kollekt skal optages til førnævnte siemed. De stadelidte medigheder i San Francisco trænger den hjælp, som nu kan ydes, og der er saaledes anledning for alle, som er istand dertil, efter evne og hjertelag, at bidrage til hjælpefondene. En komite bestaaende af samtlige synodens præster i San Francisco og Dakland er dannet for at udligne bidragene efter behov. Komiteens kasserer er pastor L. Carlsen, 9 Mission St., San Francisco.

Santa Barbara.

I Santa Barbara menighed er indsamlet og sendt \$33 til de brandlidte i San Francisco.

*

Miss Marie Sherven blev sidste søndag overrakt en pen liden penge-gave for hendes opofrende tjeneste som orgelspiller og sanginstruktør her i menigheden.

*

Andrew Langlo, hustru og 2 mindre børn vil tage sig en tur til Norge. De kommer tilbage igjen til høsten.

Suisun, Calif.

Paa menighedsråds møde afholdt i Scandia danst-luth. menighed, efter gudstjenesten søndag den 13de mai, valgtes en komite bestaaende af tre medlemmer til at se efter en passende kirkeomt og hvad dermed staar i forbindelse. Som medlemmer af denne komite blev følgende valgt: L. Bidstrup, Ole Nilson og Hans Huck. Ligeledes blev det besluttet, at foretage en indsamling ved subscription til de brandlidte søstermenigheder i San Francisco.

Ballard.

Menighedsrådsstolen afslutter fredag den 25de mai med en udflugt til Woodland park.

*

Søndag var der konfirmation i Zions lutheriske kirke, hvor 12 unge gjentog sit daabsløfte; seks læste norsk, 5 engelsk og en svensk. Næste aars konfirmanter indskrives den første lørdag i september kl. 10 i kirken. I Drellia er der en klasse under forbedelse, saa der iaar vil blive ca. 20 konfirmanter i dette prestekald.

*

Blandt tilreisende sidste søndag saaes i kirken mrs. Neepe fra Stanwood, mrs. Christ Stensland og sønnen Harald fra Redmond, miss Gerda Jacobsen fra Port Madison, mrs. Andrew Johnson fra Seabold, mrs. Kolbein Berge fra Bryant, mrs. Anton Tronsrud og børn fra Juanita, miss Alma Heggen fra Bothell og flere andre, som vi ikke fik hilse paa.

Kredsraadet i Fir, Wash.

Puget Sound kreds af Den norske synode mødte i Fir, Wash., fra 15de til 17de mai. Mødet var vel besøgt baade af kredsens præster, repræsentanter fra menighederne, og gæster. Som sædvanligt aabnedes mødet med gudstjeneste. Past. Preus fra Tacoma holdt aabningsprædikenen.

Følgende emner med vel udarbejdede indledningsforedrag blev behandlet: „Jungen kan kalde Jesus herre, uden ved den Helligaand“, 1 Kor. 12, 3. Her blev den Helligaands gjerning ifølge den tredje artikel i vor bekjendelse jærlig fremholdt. Det blev ogsaa fremholdt, hvorledes selvbeholdte omstørende prædikanter søger at indbilde baade sig selv og andre, at de har Aanden, og stader Guds kirke ved at stifte partier.

Past. Harstad opläste et referat over: „Hvorfor bør vi stiltig bruge alterens sakramente“, hvor følgende punkter opstilledes som ledetraad for samtalen: „Vi bør stiltig bruge alterens sakramente for a) Herrens skyld, b) vor nøds skyld, c) vor lykkelige og saligheds skyld“.

Det tredje emne var: „Paa hvilke maader bør de kristne modarbejde drukkenstabslasten“, med referat af past. Bjerke. Han opstillede følgende for brugte punkter, som ledetraad for samtalen: I. Som kristne bør vi arbejde mod drukkenstabslasten ikke paa

den maade, at vi ved overdrivelser og fanatiske menneskebud fordreier Guds ord og misbruger det i denne sag, da det ikke fremmer sagen, men stader den. II. Men paa den maade, som Guds ord anviser: ved Guds vejledning, belærelse og tugt hjælpe hverandre til at sty salouen, som arnested for drukkenstabslasten, og saaledes holde det løfte, vi har afslagt ved daab og konfirmation. III. Som borgere bør vi ved statens love søge at kontrollere salouvæsenet ved nye love og overholdelse af lovene.

Det blev besluttet at lade gjenoptrykke i „Herald“ den resolution om afholdelsagen, som tilstemtes af kredsens under mødet i Lawrence 12—14 april 1904. Den lyder saaledes:

„Kredsraadet erkender, at vi som menighedslemmer, præster og lægfolk bør modarbejde drikkeondet.

1. For at hjælpe hverandre til at holde det hellige løfte, som vi i vor daab og konfirmation har lovet Herren. Selv vil vi stiltig bruge Guds ord og broderlig bestraffelse. I det vi tror, at menigheden er den bedste afholdsforening, opmuntrer vi hverandre til ofte at behandle denne sag paa menighedsråds møder og enes om aldrig uden tvingende nødvendighed at besøge nogen salou; men at sty og fly den som synderes vei og spottes fæde.

2. Som borgere bør vi ogsaa gøre alt, hvad vi kan, for ved hjælp af landets love at stanse den farlige og skadelige salontrafik.

3. Vi tror ikke, at der kan dannes bedre foreninger, end kirken er for de aandelige og staten for de legemlige goder.

Til embedsmænd for det kommende aar valgtes følgende: Formand: past. Ole J. H. Preus. Viceformand: mr. L. E. Thompson. Sekretær: past. J. D. Dale. Programskomite: past. B. Harstad og prof. N. J. Hong.

Det næste møde bliver i Everett, Wash., pastorerne Foss og Nestes kald. Bestemmelse af program og tid for mødet overlodes til kredsens embedsmænd.

J. D. Dale, sekretær.

Kirkeindvielse og samtalemøde.

Det var en stor høitidsdag for Santa Barbara skandinaviske ev. luth. menighed, da den søndagen den 18de marts fik sin kirke indviet.

Dagens festlighed begyndte med

formiddagsgudstjeneste ved pastor W. Larsen fra Livermore, der prædikede over dagens evangelium. Middag indtoges derpaa i parken tæt ved kirken, hvor kvindeforeningen paa det bedste forgeede for de timelige fornødenheder.

Om eftermiddagen kl. 3 i det straalende saa bekjendte Sydcalforniaaveir fandt selve indvielsen sted. Past. P. M. Carlsen fra Dakland holdt provstetalen over Salme 100, 4. 5. og opfordrede menigheden til ret af hjertet at takke Gud for hans naade og miskundhed, samt opläste menighedens historie. Past. D. Grønsberg af San Francisco holdt derpaa indvielsestalen over Salme 26, 5—8 og havde som tema: Guds husets høie og hellige tjeneste. I første del udvikledes: Hvilken denne tjeneste er og i anden: Hvortil den opfordrer.

Afsjisterende præster var foruden ovennævnte og stedets prest, past. N. Pedersen, pastorerne W. Larsen fra Livermore, D. Eger fra Los Angeles og S. B. Hustvedt fra Dakland.

Menighedens kor sang under ledelse af miss Shervem flere sange passende for anledningen, der bidrog meget til at forøge høitideligheden.

Kirken var af hjærlige hænder jærlig smykket med Sydlandets palmer og blomsterkor. Der optoges ogsaa et offer til dækkelse af kirkens gjæld, stort \$48. Om aftenen var der engelsk gudstjeneste ved past. S. B. Hustvedt. Kirken var ved alle 3 gudstjenester mere end fyldt til sidste plads. Mandag aften samledes de fremmede præster efter indbydelse af menigheden til samtalemøde i kirken over emnet: „Den hellige skrifs inspiration.“

Santa Barbara menighed blev stiftet af past. P. M. Carlsen den 12te jan. 1902. Han betjente den sammen med menigheden i Los Angeles til 1903, hvorefter præsterne N. Siere, D. Amdalsrud, B. Harstad, N. Pedersen og D. Eger betjente den stadig sammen med Los Angeles menighed. Efter at past. N. Pedersen endelig var kaldt til menighedens faste prest og havde antaget kaldet, kjøbte menigheden en smuk og heldigt beliggende byggegrund til kirke for \$600. Paa den bagerste del af denne grund er det, at menigheden nu har opført en midlertidig kirke eller et kapel, stort 24 x 46 til et kostende af \$900, hvoraf noget over \$200 er betalt.

Vore fædres Gud, som her saa i

nesfaldende har aabenbaret sin mi-
stundhed og naade, han styrke og
velfigge denne sin dyrefjælte menig-
hed, samt dens ærværdige hyrde og
fuldende den gode gjerning, han selv
paa dette sted har begyndt indtil vor
herres Jesu Kristi dag.

Da der endnu hviler en gjæld paa
kirkeeiendommen af rundt \$700, ifjönt
denne tilbels ubemidlede menighed
paa mindre end et aar selv har til-
veiebraagt over \$800, vilde i timelig
henfjænde bedrestillede brødre og sø-
stre i vort samfund bevise denne lille
fremadstræbende menighed en stor
fjærligheds-gjerning ved at række den
en hjælp som haand til afbetaling af
dens gjæld. Enhver penge-gave vil
af menigheden blive modtaget med
stor taknemmelighed.

Bidrag kan sendes til
Rev. N. Pedersen, 1009 Miljas St.,
Santa Barbara, Cal.

P. N. M. Carljen.

Santa Barbara ev. luth. menigheds historie.

Den første begyndelse til et luthert
missionsarbejde i Santa Barbara,
var, at past. M. G. Hermann, den
tyfste Mo. synodes prest i Ornard,
Ventura Co., kom hertil i 1900 og
holdt nogle gudstjenester, dels paa
tyf og dels paa engelsk; men da han
fandt, at de norfste her længtes efter
at faa betjening af en af sine egne pre-
ster, henvendte han sig til past. D.
Grønberg i San Francisco, der hen-
viste ham til past. P. N. M. Carljen,
som da var reisende missionsprest for
California. Paa opfordring af past.
Hermann reiste han da hertil, og holdt
den første norf-luth. gudstjeneste her
i byen tirsdag aften den 8de okt. 1901
i mr. Dotys (en amerikaner, gift med
en norf dame) hus paa Fig Ave.
Mange havde samlet sig og de ud-
talte deres store glæde over atter at
høre Guds ord forklyndt paa det hjem-
lige fprog og efter moderkirkens vis,
og det bestemtes for fremtiden at
holde gudstjeneste i allefald 4 gange
om aaret. Ved den næst følgende
gudstjeneste, søndagen den 12te jan.
1902 kaldtes et møde for at se, om det
var muligt at danne en menighed og
kalde prest sammen med Los Angeles.

Santa Barbara islandiavifke ev.
luth. menighed blev da stiftet og en
midlertidig konstitution blev antaget
og man enedes om at kalde past.
Carljen af Hayward, Cal. Kalds-

brev udfjedtes til ham af menigheden,
undertegnet af Tore L. Dyrhorn og
Andrew R. Langlo. Pastor Carljen
antog kaldet og holdt sin tilrådelses-
prædiken 6te søndag efter paaste den
11te mai 1902. Kort efter bestemtes
paa menighedsmøde at afholde guds-
tjeneste den 2den søndag hver ma-
ned.

Fra August holdtes gudstjenesterne
i Congregationalistkirken paa Ana-
kapa St. Efter distriktsformandens
raad resignerede imidlertid past. Carl-
jen fra Los Angeles og Santa Bar-
bara menigheder og paa menigheds-
møde den 14de april 1903 modtoges
denne resignation og past. N. Siere
fra Newville, Minn., kaldtes til at
betjene menigheden sammen med Los
Angeles menighed. Past. Carljen
holdt sin afsjedsprædiken den 19de
juli og past. Siere tiltraadte lige efter
og betjente menigheden i 3 maane-
der, hvorpaa kaldsbrev udfjedtes den
4de oktober til past. D. Amdalsrud
af Crookston, Minn., som antog og
tiltraadte Los Angeles og Santa Bar-
bara kaldet i den sidste del af aaret
1903; men ud paa sommeren saa han
sig paa grund af sygelighed nødsfaget
til at nedlægge sit embede og menig-
hederne blev da midlertidig betjent
af past. B. Garstad fra Parland,
Wash., i ca. 6 maaneder. Ved nyt-
aarssliden 1905 kom past. N. Pedersen
fra Silberton, Oregon, paa besjög til
Los Angeles og han blev da opfor-
dret af menighederne, som var uden
prest, til at betjene dem under sit op-
hold der. Han opholdt sig i Los
Angeles og Santa Barbara omtrent
3 maaneder og i denne tid blev kalds-
brev udfjedt til kandidat D. Eger til
fast prest i Los Angeles og til midler-
tidig at betjene Santa Barbara en
gang om maaneden. Under past.
Pedersens ophold i Santa Barbara,
blev der nemlig fra flere hold udtalt
ønfte om at faa bosiddende prest der,
da den norfste befolkning i de senere
aar var vokset betydelig, saa at man
synthes, at betjeningen fra Los Ange-
les blev for sparjom. Da formand
Jøfs fik høre om dette menighedens
ønfte, raadede han den til at kalde
fast prest og lovede den bidrag af mis-
sionskassen til hjælp for prestens un-
derhold. Den 22de mars afholdtes
et menighedsmøde, hvor følgende
kandidater enstemmigt opstilledes for
kaldet: 1) Past. Amdalsrud, som af-
flog. 2) Past. N. Pedersen, der an-
tog kaldet og tilfjættede samme den

1ste oktober 1905. Efter i mai ma-
ned at have antaget kaldet, gjorde
han en tur til Santa Barbara i juli
og under hans ophold der, blev ind-
samlet \$600, for hvilke penge menig-
heden fjæbte en smuk byggetomt paa
et heldigt beliggende sted. Paa me-
nighedsmøde den 16de dec. '05 blev
en fuldstændig konstitution oplæst og
antaget og en komite, bestaaende af
D. B. Wade, Martin Wade og M.
Dvnaa, der ogsaa siden blev byg-
ningskomite, suppleret med N. R.
Langlo, nedfattes, for at udarbejde
en plan til et kapel, som man tænkte
at opfjære paa den bagerste del af byg-
gegrunden. Møde afholdtes igjen
den 6te jan. '06, hvor komiteen rapor-
terede og fremlagde planer, som gif
ud paa at bygge et lokale 24 x 46,
14 fod høit. Planen blev antaget
paa betingelse af, at ikke en trediedel
af alle interesserede i dette byggefore-
tagende modfattede sig planens udfjæ-
relse. Betingelsen opfyldtes og kapel-
let paabegyndtes og fuldfjortes og
blev indviet den 18de mars '06 un-
der stor glæde, lov og tak af menig-
heden. P. N. M. Carljen.

Bekjendtgjærelser.

Synodemøde og fangerfest i Silvana.

De, som ønfte at komme til Pacific
distrikt synodemøde og fangerstevne i
Silvana, bør melde sig til undertegne-
de senest inden 15de juni, saa vil der
blive fjørgt for frit logi. Skulde no-
gen melde sig senere, eller komme uden
at melde sig, kan vi ikke love at fjørge
for dem. Der vil maasse blive taget
en liden betaling for middag ved kirken
for at dække udgifter, ellers bliver
opholdet frit.

J. D. Dale.

Pacific dist. prestekonferens
af den norfste synode møder, om Gud
vil, i Syd Bellingham hos pastor
Bjerke, 5te til 11te juli, begge dage
inclusive.

D Grønberg, J. D. Dale,
formand. sekretær.

Synodemøde.

Pacific distrikt af den norfste syno-
de møder dette aar i Silvana, Wash.,
past. Dales kald, fra 27de juni til 4de
juli. Forhandlingsgenstand: „Bøn-
nen“. Referent past. Borup. „Daab
og konfirmation“. Referent past. Hel-
setjen.

L. G. Jøfs, formand,
D. M. Holden, sekretær.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med avertissementer. Det koster
penge at fylde et blad med

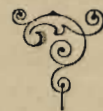
Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det
med avertissementer.

De fleste blade fjørge de averte-
rendes gunst og gavn mere
end læfernes, og saaledes
beriger sig selv
med penge.

“Pacific Herald”
Sjører sine læferes gunst og gavn
og haaber at berige dem med
ufjorfrænkkelige skatte, som
møl og rust ikke
fordærver.

Send os en eller flere nye abonnenter

PACIFIC HEROLD,
Stanwood, Wash.

Parklandyheder.

— Miss Erickstad, der har tilbragt et par ugers tid hos pastor Abbergs, skal nu reise tilbage til sit hjem ved Devils Lake, N. Dak.

— Forrige uge reiste mrs. Ingrid Larsen tilbage til østen. Paa hjemveien skal hun besøge en af sine sønner, som bor i Spring Dale, Arkansas.

— Mr. Lanning, der for en tid siden kjøbte et stykke land af mr. R. Roe i Brookdale, har nylig kjøbt fem acres af prof. Hageneß. Han har det nu travelt med at rydde plads til hus.

— Syttende mai festen, som kvindeforeningen fik istand, var en meget vellykket affære. Udmerkede taler blev holdte af past. N. P. Xavier, Jacob Lunde og prof. Xavier. Nuktionen, som fulgte esterpaa, gik ogsaa meget heldig af, idet alle sager blev folgt til god pris.

— De gamle hædersfolk, mr. og mrs. J. N. Jacobson fra Minot, N. Dak., reiste forrige mandag tilbage til sit hjem. De kom herud for et halvt aar siden for at besøge flegtninge i Parkland. Gamle Jacobson har i de mange aar, han har været i Amerika, taget aktiv del baade i det politiske og kirkelige arbejde. Baade han og hans hustru er varmt interesserede for menighedsstolen. I den tid, de har været her, har de vundet mange venner, som ønsker dem tilbage til Parkland i en nær fremtid.

— Torsdag aften forrige uge holdtes de saakaldte „class exercises“ ved Akademiet, hvortil en stor skare af stolens venner havde indfundet sig, og alle morede sig fortræffeligt.

— Fredag aften holdtes den egentlige slutningsfest, ved hvilken 10 af stolens elever modtog diplomer. Programmet begyndte med salmesang, skriftlesning og bøn ved past. Preuss. dernæst oplæste J. J. Erickson, en af graduenterne, en afhandling over emnet „The Possibilities of the West.“ Clara J. Knudson, som iaar graduerede fra musikafdelingen, spillede en af Bach's præludeer, hvorpaa Henry Skjervem holdt en tale over emnet „The Character of Theodore Roosevelt.“ Esterat mrs. Davenport havde hængt et par soløer paa sin eiendommelige friske maade, trods prof. N. P. Abbergs daglige fejtalser, fr an og

holdt en ypperlig tale over emnet: „Some Elements of Power.“ Paa en fortræffelig maade jfildrede han, hvilken magt der ligger i ærlighed, kundskab, vilje og tro. Ester at miss Knudson havde spillet en sonate af Griegs holdt stolens bestyrer, prof. Hong, en kort tale til graduenterne, idet han overrakte dem deres diplomer.

Festlighederne afsluttedes med afhyngelsen af en salme og velsignelsen.

— Mr. Tegner Jacobsons familie, der siden nytaar har opholdt sig i Parkland, væsentlig for menighedsstolens skyld, reiste denne uge tilbage til sit hjem i Minot, N. D. Da mr. Jacobson var her ude i vinter, kjøbte han flere lotter i nærheden af akademiet og vi kan saaledes haabe, at han med tiden vil bosætte sig her.

Til barnehjemmet i Parkland.

Mrs. Ingerid Larsen 50 ets., pastor og fru Hagoes 20 senge, 20 madrasjer, 7 kvilter, 3 puder; fru Harstad 6 potter med hver dag i 5 maanedes; Dirk Blauw 48 kander hellestyre; mrs. Myning 4 pund smør; miss Nygaard en del barneklæder; miss Nerstrand en pakke klæder; Ludvig Larsen en kvilt og blanket; E. Pedersen en gris; Oluf Sangstrud 1 dags arbejde; John Andersen ½ dag arbejde med team; E. G. Olsen en del barneklæder.

Hjertelig tak.

Mrs. I. Larsen, kass.

Til vort barnehjem i Alaska.

Fra Parkland og Roy menigheder er netop affendt til Teller, Alaska, en stor og en mindre kasse klæder. Det var baade nye og brugte senge- og gangklæder, samt ito.

Om man enkelte steder endnu har noget at sende til børnene i Teller, merke man sig, at det bør indpakkes i en kasse og adresseres saaledes: Rev. E. L. Brevig, Teller, Reindeer Station, Alaska, in care of Northwestern S. S. Co., Seattle, Wash.

Varerne bør naa Seattle inden den 5te juni.

Nedenstaaende er navnene paa bidragyderne i Parkland og Roy:

Mrs. Terje Storaasli, mrs. George Tegland, mrs. Hegna, mrs. Fosjen, mrs. J. C. Bratten, mrs. E. Larsen, mrs. past. Abbergs, mrs. Ole Larsen, mrs. John Andersen, Martha Ellefson, gamle mrs. Stensrue, mrs. S. S.

Stensrue, mrs. Viborg, mrs. Lind, mrs. John Stensrue, mrs. past. Xavier, mrs. O. Bäckum, mrs. Tenvik, mrs. J. Lunke, mrs. J. Lunde, mrs. O. Greibrot, mrs. Harstad, en ubekendt, mrs. Thompson, mrs. Ström, mrs. Abbergs, Roy, Wash. B. Harstad og mrs. Loßnes, familie.

MINUTES OF MEETING P. L. A. ALUMNI ASSOCIATION HELD MAY 19, 1906

The meeting was called to order by Miss Anna Tenwick. The minutes of the previous meeting were read and accepted.

The committee, appointed to purchase books, reported that \$25 had been received from the treasurer and invested in books for the library. The report was accepted. Moved, seconded and carried that the class of 1906 be admitted as members of the association. The following signed the constitution:

Ida Aaberg; Nellie Tegland; I. J. Erickson; Hans N. Synth; P. H. Ongstad, M. G. Mesford J. H. Molstad.

New officers were elected, which resulted as follows:

Clara Knudson Pres.

Nellie Tegland, I. J. Erickson, Sec. Treas.

Moved, seconded and carried, that a report of the proceedings of this meeting, be printed in Pacific Herald, with a request to all members of the Alumni Association to send in their dues and also their present address. Meeting adjourned.

Henry Skjervem, Sec. pro tem.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres hovedkvarter.

—Stort Lager af—

Herreflæder og

Udstyrsartikler,

—samt—

Guttedklæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Rigt Udvalg af Tøier altid paa Lager Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., = Everett, Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmæssfører, træffes i Pilgrim-Hus og paa Emigranterne bt med Naad og Daad.

Holt, som kommer fra Vesten, kjører med Belt Line Street car lige til Døren.

Pacific Lutheran Academy and Business College

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa bestyksen, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes dhgtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bestrøninger, naar det gjælder at ansætte lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan høste nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes haft bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacifickysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder seks forskellige kurser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for nybørnere.

Hvad det koster. Skolepenge, kost, logi, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Vinterbrunnen begynder den 4de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: N. P. Hong,

Parkland, Wash.